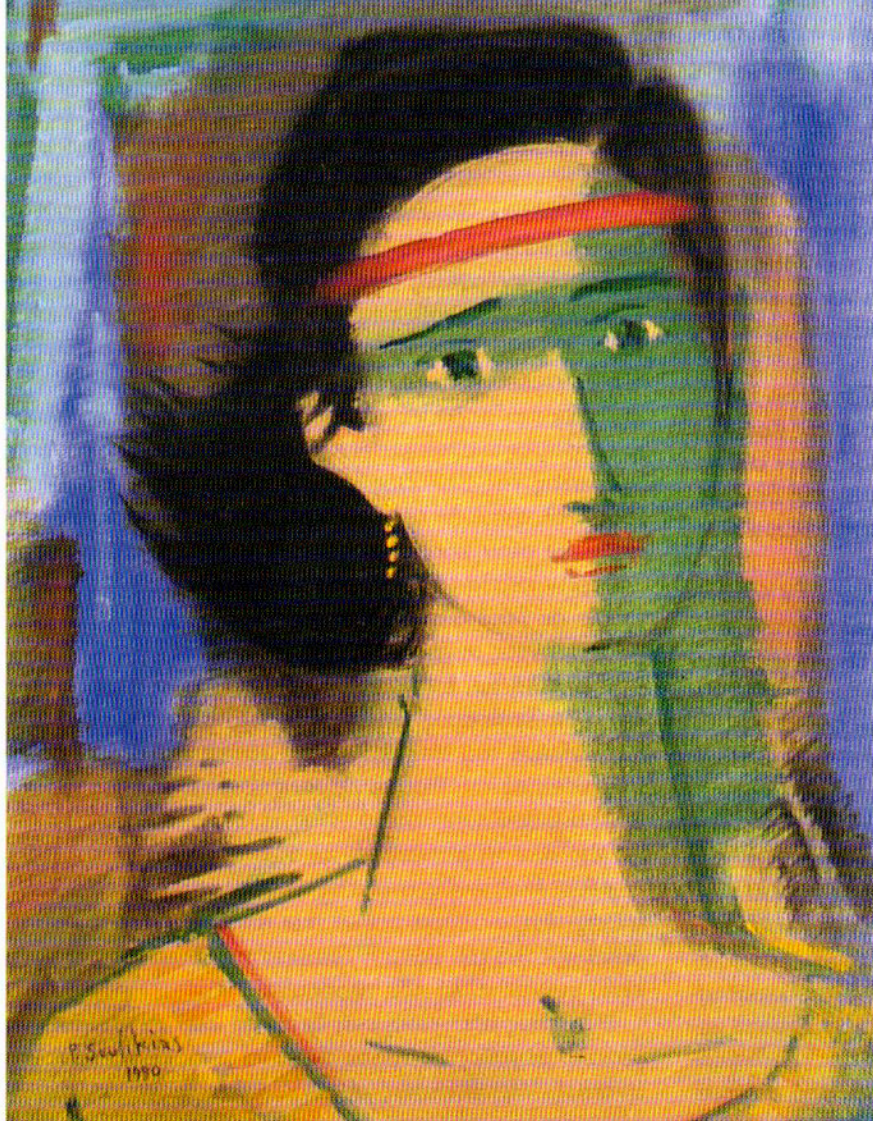

Ένας Παλαιολόγος επιστρέφει στην Ελλάδα

Η έκθεση ζωγραφικής του Π. Σουλικιά στο Μέγαρο Μελά

Ο Παλαιολόγος (Πωλ) Σουλικιάς (Κομοτηνή 1926) μεγάλωσε στο Βόλο. Ζωγραφίζει από μικρός. Σπούδασε στην Αθήνα και στο Παρίσι. Από το 1959 ζει μόνιμως στον Καναδά, όπου το έργο του έχει αναγνωριστεί ευρύτερα. Εξέθεσε έργα του για πρώτη φορά στο Βόλο το 1957.

Από το 1963 έχει εκθέσει επανειλημμένως τη δουλειά του στον Καναδά και έχει αποσπάσει εγκωμιαστικές κριτικές. Το 1974 παρουσίασε για πρώτη φορά έργα του στην Αθήνα. Το 1972 η επαρχία Κεμπέκ τιμήσε τον ζωγράφο με την έκδοση δίγλωσσου (αγγλικά - γαλλικά) λευκάματος στο οποίο δημοσιεύτηκαν 70 έργα του, καθώς και η βιογραφία του γραμμένη από τον Α. Waller.

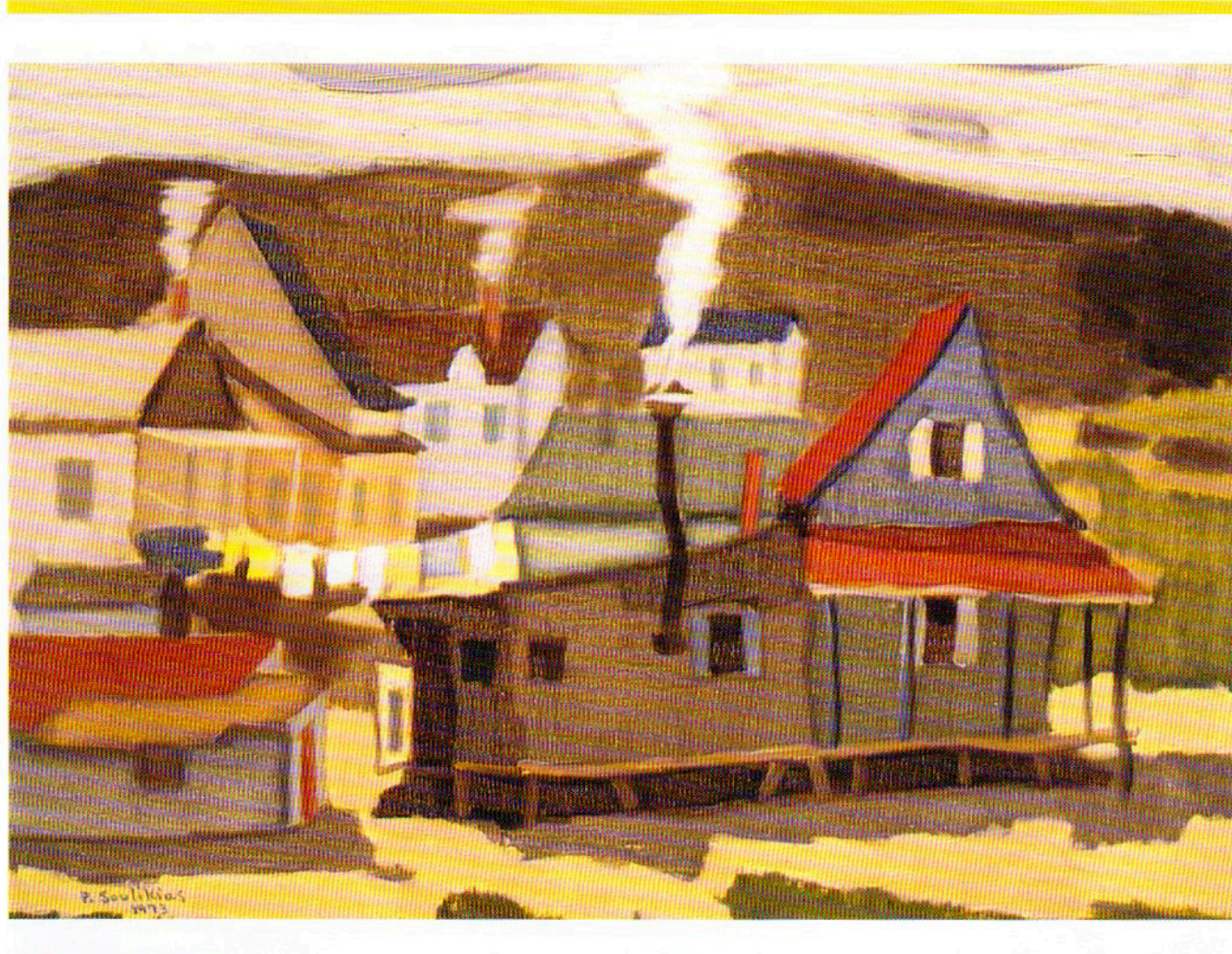
Στις 20 Ιουνίου στο Μέγαρο Παύλου Μελά, η διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας εγκαινιάσε έκθεση ζωγραφικής του Π. Σουλικιά, ο οποίος ζει και εργάζεται στον Καναδά από το 1959.

Ο Παλαιολόγος - Πωλ Σουλικιάς γεννήθηκε στην Κομοτηνή το 1926 και μεγάλωσε στον Βόλο. Την αγάπη του στη ζωγραφική την έδειξε από μικρό παιδί. Μετά την Κατοχή όμως σπούδασε σε σχολή της Αθήνας συστηματικά όλα τα στοιχεία της ζωγραφικής. Το 1957 πήγε στο Παρίσι όπου μελέτησε τους μεγάλους masters των οποίων τα έργα ήταν εκθεσιμμένα τότε στο Μουσείο του Λούβρου.

Με γερή παιδεία στη ζωγραφική και με τον ήδη διαμορφωμένο ελληνικό χαρακτήρα του που γαλουχήθηκε με τα ελληνικά και ανθρωπιστικά ιδεώδη έφυγε το 1959 για τον Καναδά. Με το ταλέντο του και τις ελληνικές αρχές του αισθητικά και ανθρωπιστικά ωραίου, απέδωσε το χαρακτήρα της καναδικής φύσης και ζωής, όπως απέδωσε και την ελληνική φύση και ζωή όσο οι συνθήκες του επέτρεψαν. Με αυτές τις αρχές και το ταλέντο του αποδίδει κάθε θέμα, όπου και να βρίσκεται αυτό, όπως τους ανθρώπους του

24

Η ΤΡΑΠΕΖΑ / ΙΟΥΝΙΟΣ 1995

Μεξικού κ.ά.

Ο Π. Σουλικιάς, όπως έγραψε ο Ν. Αλεξίου το 1985, «δεν υποδουλώνεται στο εικονιζόμενο». Αφαιρεί ό,τι περιττό είναι στο θέμα του, ώστε να πετύχει την καλλιτεχνική δομή χωρίς να το καταστρέψει, όπως γίνεται όταν η αφαίρεση γίνεται απλώς για την αφαίρεση. Απεναντίας ο Π. Σουλικιάς βρίσκει την αληθινή σκέψη, τα αληθινά αισθήματα και τη φύση του θέματός του και βοηθά το θεατή του έργου του να επικοινωνήσει και αυτός μαζί του.

Το 1965 ο Δήμος του Μόντρεαλ ανακάλυψε και βράβεψε το έργο του Σουλικιά. Τον ίδιο χρόνο και ως σήμερα γνωστοί τεχνοκρίτες έγραψαν και γράφουν για τις «θελκτικότητες αρμονίες» των χρωμάτων του, για «το όμορφο ζευγάρι θέματος-χρώματος», για την «καινούρια ματιά στην καναδική φύση και ζωή», για την ανθρωπιστική υπόσταση των έργων του κ.ά.

Το 1974 ο ιδιοκτήτης και διευθυντής της Dominion Gallery, μιας από τις σπουδαιότερες της Β. Αμερικής, ο Stern, αγόρασε και εξέθεσε τα έργα του Π. Σουλικιά με έργα άλλων διεθνών ζωγράφων. Ο D. Stern πίστευε ότι το έργο του Σουλικιά στέκει διεθνώς. Γι' αυτό άλλωστε του έκανε το 1982 έκθεση μαζί του γνωστό γλύπτη Henry Moore. Έγινε δε η έκθεση αυτή για την παρουσίαση βιβλίου για τον Π.

Σουλικιά στη σειρά «Υπογραφές».

Το 1994, όταν ο κύριος Μίρκος ήλθε στο Μόντρεαλ, ανακάλυψε το έργο του Π. Σουλικιά για την Ελλάδα. Με καλλιτεχνική ευαισθησία σταμάτησε μπροστά σ' ένα ημερολόγιο με έργα του ζωγράφου και επικοινωνήσε με το έργο του. Ήταν αυτή η επικοινωνία που μας έφερε στην έκθεση της 20ης Ιουνίου του 1995, εδώ στην Αθήνα. Μια έκθεση που ελπίζουμε να γίνει η απαρχή παλιννόστησης του έργου του ξενιτεμένου Έλληνα ζωγράφου. Η παλιννόστηση αυτή έχει μεγάλη σημασία αφού η ψυχική υπόσταση με τα ανθρωπιστικά ιδανικά του καλλιτέχνη ανήκουν στην Ελλάδα. Σ' αυτούς δε τους δύσκολους καιρούς για τον άνθρωπο και την τέχνη, όπου «όλα περνούν για Τέχνη» και προφητεύεται (ή μήπως φαίνεται;) «το τέλος της δημιουργίας και της Τέχνης» η προσφορά στην τέχνη από καλλιτεχνικά ευαίσθητους ανθρώπους είναι ανεκτίμητη.

Ο ζωγράφος και η οικογένειά του ευχαριστούν τον διοικητή της Εθνικής Τράπεζας κ. Μίρκο, επίσης τον κ. Δασκαλόπουλο, την κυρία Ρογκάν, την κυρία Λ. Πετρακού, την κυρία Τσελλού, τον κ. Κ. Ζήση και όλους όσοι συνέλεξαν στην πραγματοποίηση τούτης της έκθεσης.

Ελένη Κάντζα

Η ΤΡΑΠΕΖΑ / ΙΟΥΝΙΟΣ 1995

25

«Ενορχήστρωση χρωμάτων»

Υποδειγματική όσο και συγκινητική είναι όντως η πρωτοβουλία της Εθνικής Τράπεζας -με την υποστήριξη της διοικήτής της κ. Γ. Μίρκου- να οργανώσει στο Μέγαρο Μελά την έκθεση του ομογενούς, εγκατεστημένου από το 1959 στον Καναδά, ζωγράφου Πωλ (Παλαιολόγου) Σουλικιά.

Στα τριάντα έργα που παρουσιάζονται εδώ -τοπία, υπαίθριες σκηνές, νεκρές φύσεις, κ.ά.- και που αποτελούν αντιπροσωπευτικά δείγματα της ήδη πολλές φορές διακεκριμένης δουλειάς του καταξιωμένου στον Καναδά καλλιτέχνη, ο τελευταίος έχει ενορχηστρώσει όσο πιο άμεσα του ήταν δυνατόν τις οπτικές και συναισθηματικές εντυπώσεις του.

Ο Σουλικιάς, που γεννήθηκε το 1926 στην Κομοτηνή και μεγάλωσε στο Βόλο, είχε ήδη στα πρώτα 33 χρόνια της ζωής του προλάβει να καταγράψει μέσα του μήνες και ερεθίσματα από το περιβάλλον της πατρίδας του. Μνήμες και ερεθίσματα που κατάλληλα μετουσιωμένα μέσα από

Ο υποδιοικητής κ. Σταμούλης με τον ζωγράφο

26

Η ΤΡΑΠΕΖΑ / ΙΟΥΝΙΟΣ 1995

το χρώσή του, και με την «απόσταση» που δημιουργήθηκε με τη μόνιμη διαμονή του στον Καναδά, του προσέφεραν εκείνα τα στοιχεία που εξασφαλίζουν μια προσωπικότητα στο έργο του.

Μακριά από ακαδημαϊσμούς,

το «Περιμένοντας το λεωφορείο», αφενός, και οι μορφές σε μεξικάνικη πόλη, αφετέρου, αναμεταδίδουν γνήσια την εκάστοτε περιβάλλουσα ατμόσφαιρα. Έτσι το κάθε έργο ακτινοβολεί την «αναπνοή» του

αποδεδειγμένη ευαισθησία στο χρώμα. Ευαισθησία όχι μονάχα καλλιτεχνική αλλά και βιωματική.

Άλλοτε με μια μεγαλύτερη σαφήνεια στα πλάνα και στα σχήματα κι άλλοτε μέσ' από ένα ηθελιμένα νευρικό, παλμικό ίχνος, ο ζωγράφος κατορθώνει να εμβαθύνει εικαστικά και ψυχικά στο εκάστοτε ερεθισμά του κι αυτό να μας αναμεταδώσει ατόφια και άμεσα. Αναμετάδοση καίρια, καθότι ξένη και αντιδραστική σε καθετί το περιττό ή το μη άμεσο που θα μπορούσε να προβάλει ως ξένο σώμα.

Κι από ένα «ψυχογράφημα» του κάθε ερεθισματός του, οι συνθέσεις του Σουλικιά περιβάλλονται από μια μεταφυσική διάσταση καθώς ο καλλιτέχνης «βλέπει» πάντοτε τα «εσώτερα» κι αυτά προβάλλει.

Κατεξοχήν μαθητής και δάσκαλος του εαυτού του -παρά τη συστηματική εντρυφήσή του στην τέχνη- ο Σουλικιάς βλέπει, αισθάνεται και ζωγραφίζει όπως ακριβώς αναμένει. Γνώρισμα που τεκμηριώνει την αυθεντικότητα της ποιητικής του έμπνευσης και της αλληλένδετης με αυτήν εικαστικής γραφής.

Ντόρα Ηλιοπούλου - Ρογκάν
Δρ. Ιστορικός της Τέχνης - Τεχνοκριτικός

Ο Π. Σουλικιάς, η σύζυγός του, ο Διοικητής της Τράπεζας και η Ντόρα Ηλιοπούλου-Ρογκάν

«ρεύματα», χρηματιστηριακές αντιμετωπίσεις της τέχνης «εν είδει» μετοχής, ο Σουλικιάς εκφράζεται έτσι ώστε να παραμένει πάντοτε πιστός στον εαυτό του. Κωφεύοντας στις μέρες μας- να δημιουργήσει με μια αξιόπαινη μετριοφροσύνη ένα έργο που να αποκρυπτογραφεί τη δική του ευαισθησία, συγχρόνως όμως να κινητοποιεί και τις δικές μας ψυχικές χορδές. Η διττή αυτή επικοινωνία εξασφαλίζει και εγγυάται το αμόλυπτο των έργων του από λαοπλάνα ερεθίσματα και άλλες παρόμοιες -ξένες προς την τέχνη- καταστάσεις.

Η υπαίθρια «Αγορά στο Μεξικό» συναγωνίζεται ως προς το ελκρινές της εικαστικής καταγραφής το «Λιμάνι του Βόλου». Το ίδιο και η «Μητέρα με τα παιδιά της το χειμώνα» και

όποιο «τοπίο», την ιδιοσυστασία και τον ψυχισμό μιας μορφής, τη θεμελιακή ταυτότητα ενός αντικείμενου. Κι όλα αυτά με συνδυακό στοιχείο-στοιχείο τη γητιά ενός αισθησιακού σε υψηλή φωτός και την πολλαπλά

Επί το έργο

Η ΤΡΑΠΕΖΑ / ΙΟΥΝΙΟΣ 1995

27